

[Egon Jensen]

Jeg er enig i, at vi, så vidt det overhovedet er muligt, skal give borgerne medindflydelse. Det har jeg sagt.

Må jeg komme med den bemærkning til indenrigsministeren, der laver et vældigt reklamenumer ud af sine frikommuner, at jeg aldeles ikke er tilhænger af frikommuner. Jeg har ingen fornemmelse af det, jeg ved ikke, hvad det drejer sig om, det er ikke gået helt op for mig. Men jeg har forstået, at man skal komme med ideer udefra, og så sidder indenrigsministeren herinde og siger: det kan vi sige ja til, det kan vi sige nej til, det kan vi give tilladelse til, eller det kan vi ikke give tilladelse til.

Tommy Dinesen (SF):

Jeg kunne godt tænke mig at sige til indenrigsministeren og måske også til hr. Sønderby, at selv om man laver frikommuner, er det stadig væk ikke muligt for vælgerne at få mere indflydelse. Det har ikke stået nogen som helst steder, hvordan vælgerne får mulighed for at få indflydelse på frikommunen. Det er kommunalbestyrelsesmedlemmerne, der får fordelene ved frikommunen – hvis der er nogen. Vi er forholdsvis positive i SF over for denne tanke. Det kommer selvfølgelig an på, hvad der ligger i den, men vi har i hvert fald vore egne tanker om det. Men det er stadig væk ikke vælgerne, og det er det, dette forslag drejer sig om. Jeg har ikke sagt, som hr. Sønderby påstod, at det alene skulle være i frikommunerne; det skulle også være andre steder.

Man kan selvfølgelig godt diskutere, om Hjarbæk Fjord og IBM og alle de andre sager skal ende herinde. Det synes jeg personlig ikke, så jeg er meget decentralistisk. Men på den anden side vil jeg nok sige, at jeg ser adskillige kommuner, der f.eks. på miljøområdet svigter totalt. Der synes jeg, det er en fordel, at man kan tage sagen herind, det må jeg indrømme. Jeg er nok ikke så meget decentralist, som jeg var, da jeg var ude i amterne, men sådan kan tingene jo forandre sig.

Vi er ikke de eneste, der har tanker om at lave folkeafstemninger. Der er i sidste uge, tror jeg det var, kommet en rapport fra to forskere på Århus universitet, der foreslår, at f.eks. 200.000 vælgere i Danmark kan kræve folkeafstemning på landsplan. Det mener de er en god tanke, og de begrundet det med, at

det ville give en større demokratisering, og at folk ville føle, de havde større indflydelse på deres dagligdag. Det forslag synes jeg er udmærket.

Jeg tror, det var hr. Sønderby, der var inde på regionplaner og lokalplaner. Jeg har været med til at diskutere regionplaner, og jeg synes nok, at de forskellige borgmestre og kommunalbestyrelsesmedlemmer, og hvad de nu var, kunne svinge sig op i de helt store højder, når de fortalte, at regionplanerne var noget med, at nu fik folk indflydelse på deres dagligdag, og hvad ved jeg. Det har bare vist sig, at det får de ikke, for man laver regionplantillæg, og så er alt det, der er vedtaget, altså bare væk. Der mener vi igen, at der ville være nogle fordele for vælgerne, hvis man tog dette forslag.

Indenrigsministeren (Britta Schall Holberg):

Til hr. Egon Jensen skal jeg bare sige, at der vil blive rig mulighed for folketinget for at diskutere indholdet af frikommuneforsøgene, idet vi i december måned skal fremsætte et lovforslag, der vedrører frikommunerne. Det er klart, at i det omfang der bliver brug for dispensationer fra lovgivningen, er det folketingets sag. Så der bliver rig lejlighed til inden det nye år at diskutere disse tanker i detaljer. Når vi ikke kan gøre det på nuværende tidspunkt, er det naturligvis, fordi kommunerne netop har afsluttet deres tilmelding. Det skete i går, og interessen er – hvis jeg må have lov til at fortsætte reklamekampagnen – overordentlig stor, og det har været meget glædeligt. På det tidspunkt vil der altså blive lejlighed for folketinget til at se og diskutere disse ting.

Det, der også kalder mig herop, er, at hr. Tommy Dinesen siger, at frikommunetanken kun skulle være lavet for kommunalbestyrelsernes skyld. Det er bestemt ikke hovedtanken med det. Tanken har netop været, at de enkelte kommunalbestyrelser i samarbejde med deres borgere kunne lave et kommunistyre, der er mere i overensstemmelse med de lokale forhold og det lokale engagement, eller hvad skal vi kalde det, det lokale naturel, man har netop på det sted, end det kan ske i dag, hvor man i meget høj grad er strikket ind i en række centralt fastsatte regler. Her ved kommer muligheden for at øge nærdemokratiet og modernisere vores kommune-